

forsikring, som er saa fuldstændig og omfattende, at den virkelig kan løse sin Opgave. Men hertil hører først og fremmest, at de direkte Helbredelsesmidler som Lægehjælp og Sygehusbehandling blive sikrede Medlemmerne. Udvalgets Flertal kan derfor ikke gaa ind paa den af Folketinget vedtagne Ordning, hvorefter der af Sygekassen skal ydes Medlemmet en Hjælp af en vis anslaaet Værdi, men saaledes, at det ganske overlades til Kasserne, under hvilken Form de ville yde Hjælpen, f. Eks. udelukkende Pengehjælp. Som Følge heraf skal man ikke komme nærmere ind paa, at en saadan Ansættelse af Hjælpen til en bestemt Værdi pr. Dag heller ikke synes praktisk udførlig.

23) Da § 17 oven for er foreslaaet forandret derhen, at det ikke stilles frit for Sygekasserne, under hvilken Form de ville yde Hjælpen, har Flertallet genoptaget Bestemmelsen i Regeringsforslagets § 14, sidste Stykke, om Afgang til Anerkendelse for Sygekasser med afvigende Vedtægtsbestemmelser, men dog kun for saa vidt angaar de Vedtægtsbestemmelser, som ere fastsatte forinden Lovens Stadfæstelse. Saafremt det imidlertid senere viser sig umuligt for en Sygekasse — af lokale Grunde — at sikre sig Lægehjælp paa passende Vilkaar, bør Sindenrigsministeren have Bemyndigelse til ganske midlertidig at fritage Kassen for Ydelsen af denne Hjælp, og en hertil sigtende Bestemmelse er derfor foreslaaet optagen i Paragraffen.

39) De overordentlige Medlemmer, som have støttet en Sygekasse med Bidrag, maa antages at have ydet disse Bidrag med det Formaal at ophjælpe selve Sygdomsforsikringen, og det er derfor urigtigt at give Kasserne Ret til at anvende saadanne Bidrag til Formaal, der ligge uden for denne Forsikring, naar dette ikke udtrykkelig er fremhævet ved Bidragydelsen.

2 Medlemmer (Chr. Nielsen og Th. Nielsen) finde Anledning til at gøre følgende Bemærkning:

Medens vi betragte ikke saa af Værdringerne som ubeslægtede, andre som Forbedringer af Forslaget, er dette dog ikke Tilfældet med dem, der vedrøre Paragrafferne 11 og 17 om Begrænsningen af Statstilskuddet og Forpligtelsen for Sygekasserne til at staffe Medlemmerne Lægehjælp. Vi maa imidlertid erkende, at Lovforslaget ikke kan gennemføres paa disse Punkter i den foreliggende Skikkelse, og da vi uagtet disse Ændringer betragte Lovens som et meget stort Fremskridt og en betydelig Haandsrækning til Sygekasserne, have vi anset det for vor Pligt at medvirke til Forslagets Gennemførelse og have derfor forenet os med Flertallet om at anbefale ogsaa de nævnte Ændringer til Vedtagelse af Tinget.

Et Mindretal (Knudsen) har ikke kunnet slutte sig til en Del af de stillede Ændringsforslag, der efter Mindretallets Formening stille Sygekasserne eller disses Medlemmer ugunstigere, end ifølge Folketingets Affattelse af Lovforslaget. Ændringsforslaget under Nr. 4 maa saaledes befrægtes at ville udøve en meget uheldig Virkning over for de Medlemmer af faglige Sygekasser, der træde ud af de respektive Fag, navnlig naar Udtrædelsen sker i en fremrykket Alder, eller naar vedkommende har paadraget sig et mindre godt Helbred. Ligeledes rummer Ændringsforslaget en Fare for, at Sygekasser, der tilhøre Fag, som ikke tælle noget stort Antal Arbejdere, vanskelig kunne beholde Anerkendelsen.

Ændringsforslaget Nr. 14, der tilfigter en Forandring af Lovforslagets § 11, og navnlig gaar ud paa at begrænse Statstilskuddet til et bestemt Beløb (500,000 Kr.), har Mindretallet ikke kunnet give sin Tilslutning, fordi det formentlig staar i Modstrid med det Maal, der efter Mindretallets Anskuelse bør stræbes hen til, nemlig saa vidt muligt at sætte Sygekasserne i Stand til at udstrække deres Hjælp til det store Antal Medborgere, der hidtil ikke have kunnet blive Medlemmer.